

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 14Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217208524
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Štepániková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1217208524.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Štepánikovou v právnej veci žalobcu: Z. V., N. XX.XX.XXXX, A. D. XX, A., zastúpená Advokátska kancelária Laliková s.r.o., so sídlom Radlinského 27, Bratislava, IČO: 47 254 564, proti žalovanému: SIMPLEX Business, s.r.o., so sídlom Janka Kráľa 104, Nitra, IČO: 46 869 565, o zrušenie rozhodcovského rozsudku č. II/2013-23 Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie zo dňa 29.01.2017, návrh na odklad vykonateľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie zriadeným Slovenskou bankovou asociáciou so sídlom v Bratislave sp.zn. II/2013-23 zo dňa 29.01.2017.

II. Žalobkyni sa proti žalovanému priznáva 100 % náhrada trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala zrušenia vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku. Vo svojej žalobe uviedla: Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie zo dňa 29.1.2017, sp.zn.: II/2013-23 vo veci žalobcu (v tomto spore žalovaný) SIMPLEX Business, s.r.o. c/a žalovanej (v tomto spore žalobkyňa) rozhodcovský sud rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vo výške 120.598,46 Eur s príslušenstvom, a to úrokmi z omeškania vo výške 5,79 % p.a. zo sumy 115.241,81 Eur odo dňa 29.1.2013 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 3 % p.a. zo sumy 115 241,81 Eur odo dňa 29.1.2013 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania vo výške 3.618 Eur, paušálneho poplatku na krytie správnych nákladov rozhodcovského súdu vo výške 25 Eur a 20% dane z pridanej hodnoty a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Dňa 27.01.2012 žalobkyňa uzavrela so spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. zmluvu o OTPHYPOÚVERE číslo 002/2005/12SU. Na základe ktorej sa OTP Banka Slovensko, a.s. zaviazala žalobkyni poskytnúť bankový úver vo výške 115.300,- Eur. Túto pohľadávku voči žalobkyni pôvodný žalovaný (OTP Banka Slovensko) Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2015 postúpil na žalovaného. Dôvod, pre ktorý mala žalobkyňa záujem o poskytnutie úveru, bola kúpa rodinného domu v kat. území M. T. evidovanom na LV č. XXX a XXX. Za týmto účelom uzavrela dňa 30.01.2012 kúpnu zmluvu ako kupujúca s predávajúcimi V. V., K. V., V. V. P. V. V..

Okolnosti, ktoré predchádzali uzavretiu Zmluvy o úvere boli nanajvýš neštandardné. Jej uzavretie sprostredkovala spoločnosť Sanus Invest s.r.o., IČO: 44 758 901, so sídlom Kľačany 88, Kľačany 920 64 ktorá svoju činnosť vykonávala ako samostatný finančný agent v sektore poskytovania úverov a spotrebiteľských úverov na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, rozhodnutie č. ODT-16135-3/2010.

Súčasťou zmluvy o úvere bola rozhodcovská doložka špecifikovaná v čl. VIII. Bod 8 Zmluvy o úvere. Žalobkyňa platnosť tejto rozhodcovskej doložky namietala a napadla jej platnosť v rámci rozhodcovského konania v zmysle ust. §21 ods. 2 zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní platným a účinným v danom čase. Rozhodcovský súd sa s námietkami o nedostatku právomoci pre neplatnosť rozhodcovskej doložky v odôvodnení rozsudku vyporiadal Formálnym konštatovaním, že právomoc rozhodcovského sudu je daná, nakoľko žalobkyňa s OTP banka Slovensko, a.s. uzavrela písomnú zmluvu o úvere súčasťou ktorej bola podľa tvrdení Rozhodcovského súdu, platná rozhodcovská doložka.

Žalobkyňa s týmto záverom rozhodcovského súdu nesúhlasí a naďalej trvá na námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a to najmä z dôvodu že je v zmysle ustanovenia §53/1 Občianskeho zákonníka rozhodcovská doložka neprijateľnou podmienkou. Záver rozhodcovského súdu, že v zmluve o úvere nenašiel neprijateľné obchodné podmienky sa nemožno stotožniť. Je jednoznačné že obsah zmluvy o úvere bol vopred daný a žalobkyňa ju musela ako celok vrátane VOP prijať, alebo ako celok odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol žalovaným resp. pôvodným žalovaným vopred pripravený. Spôsob, akým bola žalobkyňi zmluva o úvere predložená v žiadnom prípade nemožno hovoriť za individuálne dojednanie zmluvnej podmienky, ale za absolútne nevhodné predkladanie zmluvných podmienok.

Ďalším dôvodom pre ktorý je namiesto rozhodcovskú doložku označiť za neprijateľné dojednanie je, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd po tom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na rozhodcovský súd. Z toho dôvodu Je takéto dojednanie neprijateľnou podmienkou, pretože spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V odôvodnení rozsudku rozhodcovský súd uviedol, že trestné konanie vedené ORPZ Pezinok pod. ČVS: ORP-161/OEK-PK-212 bolo Okresnou prokuratúrou v Pezinku zastavené. Tento záver rozhodcovského súdu nie je pravdivý. Okresná prokuratúra v Pezinku v závere odôvodnenia uznesenia č. 1Pv 264/12/1107-55 zo dňa 21.10.2015 konštatuje že boli predložené falšované Dohody o plnej moci od spoluvlastníkov, ktoré boli jedným z dokladov na základe ktorých bol úver poskytnutý. V zmysle tohto záveru vyšetrovateľ OR PZ v Pezinku nariadil znalecké dokazovanie podpisov spoluvlastníkov (V. V.Á., K. V., V. V.) na dohode o plnej moci zo dňa 19.12.2011. Touto dohodou o plnej moci zo dňa 19.12.2011 ostatní spoluvlastníci splnomocnili p. V. V., aby ich zastupoval vo všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa prevodu nehnuteľností vo Veľkom Rovnom.

V trestnom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie v súvislosti so zistením pravosti podpisu splnomocniteľov na Dohode o plnej moci zo dňa 19.12.2011. Znalecké dokazovanie bolo ukončené, bol vyhotovený znalecký posudok znalcom z odboru grafológie. Znaleckým dokazovaním boli zistené skutočnosti ktoré preukazujú, že podpisy na Dohode o plnej moci zo dňa 19.12.2011 boli sfaľované. Žalobkyňa ma vedomosť o tom, že podpisy by mali byť sfaľované práve p.W., voči ktorému bolo zastavené trestné stíhanie, skôr ako bolo vykonané znalecké dokazovanie pravosti podpisov na Dohode o plnej moci zo dňa 19.12.2011.

Je jednoznačné, že v trestnom konaní sa pokračuje a posúdenie zodpovednosti žalobkyne v súvislosti nárokom žalovaného vyplývajúceho z rozsudku rozhodcovského súdu Je závislé na výsledku predmetného trestného konania. Práve na základe tohto argumentu rozhodcovský sud dňa 06.10.2015 rozhodol o prerušení rozhodcovského konania. K zmene skutkových okolností nedošlo, a napriek tomu rozhodcovsky súd v konaní pokračoval. Žalobkyňi nie je preto zrejmé, prečo rozhodcovský sud v konaní pokračoval, keď nie je trestné konanie ukončené.

Rozhodcovský súd sa vôbec nevysporiadal s otázkou či boli splnené podmienky čerpania úveru, tak ako sú upravené v čl. II Zmluvy o úvere. Jednou z podmienok čerpania úveru, bolo predloženie poisťnej zmluvy navrhovateľky na životné poistenie vrátane dokladu o vinkulovaní poisťného plnenia v prospech žalovaného(pôvodného žalovaného)“

Žalobkyňa taktiež v rámci rozhodcovského konania poukázala na fakt, že bol dodatočne vyhotovený dodatok č.1 k Zmluve o úvere, ktorý mal byť uzavretý údajne medzi žalobkyňou a pôvodným žalobcom deň pred pôvodne dohodnutým termínom čerpania úveru k zmluve o úvere. Žalobkyňa tento Dodatok č. 1 k úverovej zmluve nikdy nepodpísala. Týmto dodatkom došlo k zmene čl. II Zmluvy o úvere - (čerpanie úveru) kedy časť úveru mala byť pôvodne poskytnutá na úhradu zostatku úveru vo Wüstenrot Stavebná sporiteľňa. Dodatkom č. 1 k zmluve o úvere bol článok II. Bod 1 písmeno I prvý bod zmenený tak, že suma 110.000,- Eur mala byť poukázaná na účet „predávajúcich“, tak ako je uvedené v kúpnej zmluve. Žalobkyňa vo veci určenia neplatnosti dodatku č.1 k Zmluve o úvere zo dňa 14.02.2012 podala žalobu na Okresný súd Bratislava I, súdny spor je vedený pod sp.zn 23Csp/16/2017. Zarážajúca zostáva skutočnosť, že rozhodcovský sud absolútne neprihliadal na tieto vyjadrenia žalobkyne. Jej tvrdenia v odôvodnení neuviedol.

Vyššie uvedené skutočnosti, ako kľúčové pre rozhodovanie rozhodcovského sudu boli súčasťou trestného spisu. S ich obsahom sa mal rozhodcovský súd dôkladne oboznámiť. Na tieto skutočnosti, ale vôbec neprihliadal.

2. Súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného, pretože tento hoci mal doručenie predvolania vykázané svoju prítomnosť neospravedlnil, ani nenavrhol z dôležitých dôvodov jeho odročenie.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výpoveďou právnej zástupkyne žalobkyne, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci;

4. Právna zástupkyňa žalobkyne vo svojej výpovedi uviedla: „V celom rozsahu sa pridrižiam žaloby zo dňa 11.4.2017 podanej na tunajší súd s tým že v stručnosti by som uviedla žalobou žiadame zrušiť rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu SR bankovej asociácie zo dňa 29.1.2017 sp.zn. II/2013-23 ktorú rozhodcovský súd žalobkyňu zaviazal o zaplatenie sumy 120 598,46 € s prísl. Rozsudok žiadame zrušiť najmä z dôvodov uvádzaných v ust. §45 zák. 335/2014 písm. g,i, a l. Tak ako aj v rozhodcovskom konaní žalobkyňa namietala nedostatok právomocí roh. Súdu opätovne toto namietame s odôvodnením, že rozhodcovská doložka bola špecifikovaná v čl.8 bod 8. Zmluvy o úvere. Žalobkyňa namietala neplatnosť a i napriek skutočnostiam kt. uviedla v rozhodcovskom konaní sudca s touto jej námietkou vysporiadal len formálne, konštatoval že právomoc rozh. súdu je daná. Nedostatok právomoci rozh. súdu namietame najmä s poukazom na ustanovenia §53/1 OZ, § 52/1,2,3. Považujeme túto rozhodcovskú doložku za neplatnú. Toto dojednanie sa považuje taktiež aj v súlade s ustanovením OZ za neprímeranú obchodnú podmienku nakoľko uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou keďže táto bola vopred pre spotrebiteľa teda žalobkyňu pripravená, nemala vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy a teda táto zmluva o úvere spĺňa zákonom predpísané Charakteristiky spotrebiteľskej zmluvy taktiež. Súčasťou zmluvy u úvere bola rozhodcovská doložka kt. nemohla nijako ovplyvniť, bola vopred pripravená. Podľa tejto doložky sa banka a klient dohodli riešenia všetkých sporov kt. vzniknú medzi nimi prostredníctvom rozhodcovského súdu. Je evidentné že žalobkyňa ako spotrebiteľka sa nemohla nijakým spôsobom podieľať na tvorbe tejto rozhodcovskej doložky okrem iného aj boli jej vopred predložené všeobecné obchodné podmienky ktorých obsah taktiež nemala ako ovplyvniť iba akceptovať. Buď mohla prijať zmluvu ako taká a VSOP ako celok alebo aj ako celok odmietnuť. Taktiež si dovoľujem uviesť že v tejto veci o poskytnutí úveru bolo vedené Trestné konanie na OR PZ v Pezinku pod č. ČVS ORP-161/OEK-PK-2012 s tým že počas tohto konania vychádzam z príloh kt. boli doručené predchádzajúcim žalovaným rozh. súdu boli vykonané znalecké dokazovanie pravosti podpisov dohody na plnej moci od spoluvlastníkov. Tieto dohody boli jedným z dokladov na základe kt. bol úver poskytnutý. Znaleckým dokazovaním bolo zistené že podpisy splnomocniteľov na týchto plných mociach boli sfalšované. Jedným z falšovateľov bola osoba p. W. kt. bola konateľom spoločnosti SANUS INVEST kt. vybavenie úveru od predchodcu žalovaného sprostredkovala ako samostatný finančný agent. Napriek tejto vedomosti rozh. súd rozhodol tak ako rozhodol. Na túto skutočnosť neprihliadal. Keďže podľa nášho názoru z dôvodu nepravosti podpisov a teda neplatného právneho úkonu kúpnu zmluvu na základe kt. teda bol poskytnutý úver za predávajúcich podpísala osoba kt. de facto a de jure nebola nato splnomocnená čiže kúpnu zmluvu v celom rozsahu považujeme za absolútne neplatnú. Zároveň sú aj tie okolnosti poskytnutia a aj podpisovania úverovej zmluvy neštandardné kedy v kúpnej zmluve bolo rukou dopísané číslo účtu p. W. na kt. boli tieto fin. prostriedky aj plnené s tým, že toto konanie odôvodnil dohodou kt. si mal započítať vzájomnú pohľadávku medzi ním a jedným so spoluvlastníkov kt. prevádzali nehnuteľnosť na žalobkyňu. Zakladám do spisu rozsudok OS PK č.k. 9C/4/2017 -139 zo dňa 22.10.2018 ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť. Taktiež uvádzame že rozhodcovský súd sa absolútne nevysporiadal s otázkou či boli splnené podmienky čerpania úveru a to predloženie poisťnej zmluvy na životné poistenie žalobkyne vrátane vinkulácie tohto poisťného plnenia kedy k vinkulácii tohto poisťného plnenia nedošlo čiže podmienka splnená na čerpanie úveru nebola. O tom predchodca žalovaného vedomosť mal, to už sme ja dokladali do spisu. Rozhodcovský súd sa nevysporiadal vôbec s týmito okolnosťami ani to či je splnená podmienka poistenia prevádzaných nehnuteľností. Ďalším zarážajúcim momentom je dodatok k úverovej zmluve uzavretý až 14.2.2012 čiže po tom ako bolo katastrálne konanie prerušené, opravujem, po tom ako bol podaný návrh na vklad keďže týmto dodatkom boli upravené podmienky čerpania úveru kedy jednou z nich bolo predloženie návrhu na vklad záložného práva. Následne deň po uzavretí dodatku bolo katastrálne konanie prerušené-15.2.2012 z dôvodu neznámych vlastníkov. Medzi tým samozrejme už boli prostriedky vyplatené na účet p.W.. S poukazom na uvedené konštatujeme že rozhodcovský súd sa so žiadnymi s týchto okolnosťami nezaoberal ani ich neskúmal, či vôbec predchodca žalovaného pochybil pri poskytnutí úveru a ani neskúmal okolnosti kt. predchádzali

poskytnutiu úveru nehovoriac o tom, že zmluvu o úvere žalobkyňa nepodpisovala a na pobočke ale v priestoroch svojej práce čo je tiež porušenie podmienok aj zákona o bankách konr. §27/1 písm. d.“
Vo svojej záverečnej reči uviedla:„ V celom rozsahu sa pridrižiam doterajších písomných podaní, prednesov, som toho názoru, že sú dané zákonné dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, vydaného stálym rozhodcovským súdom bankovej asociácie zo dňa 29.01.2017 sp.zn. II/2013 - 23. Dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku som detailne uviedla v žalobe, ako aj vo svojom ústnom prednese na pojednávaní. Zároveň sme do spisu založili listiny preukazujúce naše tvrdenia. S poukazom na uvedené teda žiadame, aby súd našej žalobe v celom rozsahu vyhovel, a v prípade úspechu žalovaného zaviazal na náhradu trov konania.”

5. Stály rozhodcovsky sud Slovenskej bankovej asociácie pod spisovou značkou 11/2013-23 rozhodol dňa 06.10.2015 rozsudkom, v ktorom uložil žalovanej povinnosť

Zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vo výške 120 598,46 eur spolu s príslušenstvom, a to úrokmi vo výške 5,79% p.a. zo sumy 115 241,81 eur odo dňa 29.01.2013 do zaplataenia, úrokmi z omeškania vo výške 3,00 % p.a zo sumy 115 241,81 eur odo dňa 29.01.2013 do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške 4 371,60 eur pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 3 618,- eur, paušálneho poplatku na krytie správnych nákladov Rozhodcovského súdu vo výške 25,- eur a 20,00 % dane z pridanej hodnoty, a to všetko do troch dni odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

6. Dňa 27.1.2012 došlo medzi OTP bankou Slovensko ,a.s. a žalobkyňou k uzavretiu Zmluvy o OTPHYPO ÚVERE na základe ktorej sa OTP Banka Slovensko a.s. zaviazala v prospech dlžníka (žalobkyne) poskytnúť spotrebný úver vo výške 115 300€. K tejto Zmluve bol zmluvnými stranami uzavretý dodatok dňa 14.2.2012.

7. Dňa 30.1.2012 došlo k uzavretiu Kúpnej zmluvy medzi predávajúcimi 1) J. V. V., X) K.Í. V., X) V. V., X) V. V. a žalobkyňou ako kupujúcou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat.úz. M. T., Y. M. T., Y. A.. Neoddeliteľnou súčasťou tejto kúpnej zmluvy boli aj dohody o plnej moci, ktorými mali udeliť plnomocenstvo predávajúci 2,3,4 predávajúcemu 1.

8. Dňa 13.2.2012 došlo medzi predávajúcimi a kupujúcou k uzavretiu Dodatku č.1 k predmetnej kúpnej zmluve.

9. Znalkyňa Mgr. Alena Najšlová vo svojom Znaleckom posudku číslo 20/2016, že podpis V. V.M. v kolónke „ splnomocniteľ“ na Dohode o plnej moci zo dňa 19.12.2011 vyhotovil M. W.. Podpis K. V.M. v kolónke „ splnomocniteľ“ na Dohode o plnej moci zo dňa 19.12.2011 M. V. V. . Podpis V. V.Z. v kolónke „ splnomocniteľ“ na Dohode o plnej moci zo dňa 19.12.2011 vyhotovil M. W..

10. Podľa § 28/6 zákona č. 335/2014 Z.z. Stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. 17) Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

11. Podľa § 52/1,2,3,4OZ Ods.1 Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ods.2 Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ods.3 Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ods.4 Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53/1,2,3 OZ Ods.1 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

„neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ods.2 Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa uzavrela s OTP Bankou Slovensko, a.s. Zmluvu o OTPHYPOÚVERE č. 002/2005/12SU dňa 27.1.2012. V článku VIII bod 8 tejto Zmluvy je výslovne uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z tejto zmluvy (alebo po odstúpení od tejto zmluvy) najmä z dôvodu neplnenia zmluvných povinností a náhrady škody, budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave.

Vzhľadom na predtlačené textové znenie Zmluvy mal súd za to, že v tomto prípade nešlo medzi zmluvnými stranami o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V tejto súvislosti súd poukazuje na časť odôvodnenia rozhodnutia NS SR 4 Cdo 210/2012) v ktorom je okrem iného uvedené: „Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní bráni tomu, aby (na jej základe) vydaný rozhodcovský rozsudok mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ nemal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, nakoľko túto možnosť využil dodávateľ. Neprijateľnú podmienku v rozhodcovskej doložke vyžadujúcu od spotrebiteľa to, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní možno posudzovať podľa ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť právnych úkonov, (pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona), na ktorú súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. Ak je dojednanie podmienky o povinnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pre neprijateľnosť neplatné, rozhodcovský súd nemohol vec prejednať (rozhodnutie NS SR 4 Cdo 210/2012)”

Podľa § 28/6 zákona č. 335/2014 Z.z. Stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. 17) Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

Súd mal za to, že Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie sa nedostatočne riadil ustanovením tohto vyššie citovaného zákonného ustanovenia, pretože vo veci rozhodol, hoci samotná Zmluva o úvere obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku a to rozhodcovskú doložku.

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR II US 2164/10 zo dňa 1.11.2011. Ústavný súd ČR v náleze II. US 2164/10 zo dňa 1.11.2011 uviedol, že v rozhodcovskom konaní ide o vyjasnenie a urovanie vzájomných práv, ktoré sa realizujú činnosťou rozhodcu v zastúpení strán, ktoré na rozhodcu zmluvou delegovali svoju vôľu. Preto rozhodcovské konanie nie je konaním súdneho typu, a to vedie k prísnejšiemu nazeraniu na rozhodcovskú doložku a jej náležitosti tak, aby nepredstavovali neprimerané podmienky v spotrebiteľských zmluvách, a teda nevyvolávali nerovnováhu medzi účastníkmi konania a nevedli k značnej procesnej nevýhode jedného z účastníkov. V tomto náleze ústavného súdu sa taktiež uvádza, že rozhodcovské konanie musí zaručovať procesné práva porovnateľné s konaním, ktoré by bolo na mieste v prípade, ak by spotrebiteľ neuzavrel rozhodcovskú doložku (napr. ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok v uplatnení spotrebiteľských práv). Podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru musia garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, teda spotrebiteľa.

Súd preto vzhľadom k vykonanému dokazovaniu ako aj vyššie citovaným zákonným ustanoveniam ako aj vyššie citovaným rozhodnutiam návrhu žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, preto jej súd priznal proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania, v 100% výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 263 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).